

Често имам съмнения и се будя облян в пот.
Винаги от малък съм търсел големия си скок,
а сега сякаш нямам вдъхновение,
лутам се и търся различни пътища на спасение.

Гледам с немигащи очи в миналото
и виждам призрци на изчезнала музика.
Която ме откри и ме направи какъвто съм
и знам, че още вътре в себе си - аз рок съм.

Защо да правя песен, като утре ще изчезне.
Как да обичам, като тя на друг ще се облегне.
Кога станахме толкова заменими,
че от страх вече не изричаме: "Прости ми".

Още на 20 ме научиха, че няма смисъл
счупено да се лепи е грешка непростима.
Дори когат' покажеш, че замесен си от здрава глина,
по-добре е казват на път да търсиш твоята сила.

[Припев:]
Ще те помета като ураган!
На птицата крилете аз ще ти дам.
Стига ми да знам, че бебе
ти си правилна за мене...

Знаеш ли, трудно е да виеш сам срещу луната.
Когато вече 100 години е непрогледен мрака.
Бог ми е свидетел, обичам да рисувам,
а единствения начин който аз зная е с думи.

Това което някой с четка и платно го прави,
създавам го с лириките си в ума ми.
Скривам го под звук, пръскам го с парфюм
и го хвърлям в очите на света навън.

Но някой път гравитацията ме сваля
и ми иде да захвърля всичко в ада.
Не е важно колко пъти ще те съборят,
а колко пъти ще станеш па нека си говорят.

И да няма начин никакъв да те спрат,
срещу тебе дори куршуми да летят!
По дяволите от желязо съм направен,
ако ме бутнеш обещавам, че не ще дочакаш нов ден!

[Припев:]

Ще те помета като ураган!

На птицата крилете аз ще ти дам.

Стига ми да знам, че бебе

ти си правилна за мене...

Луд по тебе ще си остана.

Дори да бъдеш жива рана, жива рана.

Луд по тебе ще си остаааааана.

Дори да бъдеш жива рана, жива рана.